

12 Защото ꙗко тѣло-то е едно, а има много удове, и вси-тѣ удове на едно-то тѣло, ако и много да сѣх, *накъ* едно тѣло сѣх; ꙗко и Христосъ. Защото всички ꙗкъ ꙗръвъзъ единый-тъ Духъ съ крестихмы *да смы* въ едно тѣло, ꙗи Иудей и Еллини, и раби и свободни; ꙗи всица въ единый Духъ ся напоихмы. Защото тѣло-то не е единый удъ, но много. Ако речеши нога-га: Понеже не съмъ рѣка, не съмъ отъ тѣло-то; да ли за това тя не е отъ тѣло-то? И ако речеши ухо-то: Понеже не съмъ око, не съмъ отъ тѣло-то, да ли за това то не е отъ тѣло-то? Ако бѣше вничко-то тѣло око, *дѣ шѣше да е* слышаніе-то? ако ли все слышаніе, дѣ обонаніе-то? Но сега ꙗко Богъ е положить удове-тѣ всякой единый отъ тѣхъ въ тѣло-то, ꙗко то е изволилъ. Ако бѣхъ были вси-тѣ единый удъ, *дѣ шѣше да е* тѣло-то? Но сега удове сѣхъ много, а тѣло едно. И не може око-то да рече на рѣкѣ-тѣ: Нѣмамъ потребѣхъ отъ тебе; или пакъ глава-та на позѣ-тѣ: Нѣмамъ потребѣхъ отъ васѣ. Но удове-тѣ на тѣло-то, които ся виждатъ че сѣхъ по слаби, тѣхъ много по потребѣни. И тѣзи *части* на тѣло-то които ни ся виждатъ за по бесечности, тѣмъ повече почестъ прилагами, и неблагообразни-тѣ наши *удове* иматъ по голѣмо благообразіе. А благообразни-тѣ наши *удове* нѣмамъ нуждѣ. Но Богъ е распоредилъ тѣло-то, като е далъ на лишено-то по голѣмъ почестъ; За да нѣма раздоръ въ тѣло-то, но удове-тѣ да иматъ исто-то почеченіе единый за другъ; И ако страда единый удъ, вси-тѣ удове състрадать; ако ли ся слави единый удъ, вси-тѣ удове ся радуютъ съ него заедно. А ꙗко сте тѣло Христово, и частно ꙗкове.

28 И ꙗкѣ едни постави Богъ въ церквѣ-тѣхъ, първо ꙗко апостоли, второ ꙗко пророци, трето учители, послѣ ꙗко чудеса, напokonъ ꙗко дарбы на исцѣленіе, ꙗко помаганія, ꙗко управленія,

29 разны языци. Всички-тѣ апостоли ли сѣхъ? всички-тѣ пророци ли сѣхъ? всички-тѣ учители ли сѣхъ? всички *дѣйствува*тъ ли чудеса? Всички иматъ ли дарбы на исцѣленіе? всички говорятъ ли языци? всички тълкуватъ ли? ꙗко имайте ревность за по добры-тѣ дарбы; и ꙗко още по прѣвсходенъ ꙗкъ ви показвамъ.

ГЛАВА 13.

1 Ако говорѣхъ съ человѣчески и ангелски

языци, а любовь нѣмамъ, ще съмъ мѣдъ 2 що звѣнти или кимвалъ що дрънка. И ꙗко имамъ пророчество, и знаѣхъ всички-тѣ тайни, и всяко знаніе, и ако имамъ всички-тѣ вѣрж, ꙗко то и горы да прѣмѣстятъ, а любовь нѣмамъ, нищо не съмъ. 3 И ꙗко раздамъ всички-тѣ си имотъ за прѣхранѣ на *сиромасы-тѣ*, и ако прѣдамъ тѣло-то си на изгореніе, а любовь нѣмамъ, 4 нищо не ся ползувамъ. ꙗко любовь-та дълготѣрпна, благосклонна е; любовь-та не завижда; любовь-та не ся прѣвзносѣ, не 5 ся горди, Не безобразствува, ꙗко не дири свое-то си, не ся раздражава, не мысли 6 зло, На неправдѣ-тѣхъ ся ꙗко не радува, а 7 ꙗко срадува ся на истинѣ-тѣхъ, ꙗко Всичко прѣтѣрпѣва, на всичко хваща вѣрж, на всичко 8 ся надѣе, всичко тѣрпѣ. Любовь-та никога не отпада; *други-тѣ* обаче пророчества ли сѣхъ, ще ся прѣкратятъ; языци ли сѣхъ, ще прѣстанѣтъ; знаніе ли е, ще исчезне; 9 Защото ꙗко тѣ части знаемъ, и отъ части 10 пророкуваме; Но когато дойде съвършено-то, тогачъ това което е отъ части ще 11 ся прѣкрати. Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ говорѣхъ, като младенецъ мудрувахъ, като младенецъ размышлявахъ; но отъ какъ станѣхъ мѣжъхъ, напуснѣхъ 12 което е младенческо. Защото ꙗко сега видимъ мрачаво *както* прѣвъз огледало, а тога *ще гледамы* ꙗко лице съ лице; сега познавамъ отъ части, а тога ще познаѣхъ както съмъ 13 и познатъ. А сега оставатъ тѣзи три-тѣ, вѣра, надежда, любовь; но най голѣма отъ тѣхъ е любовь-та.

ГЛАВА 14.

1 Слѣдуйте любовь-тѣхъ, и ꙗко желайте съ ревность духовны-тѣ *дарбы*, ꙗко наипаче 2 да пророчествувате. Защото ꙗко който говори языкъ *незнаенъ*, не говори на человѣци, но Богу; защото никой *му* не проумѣва, 3 но духомъ тайни говори; А който пророчествува, говори на человѣци *за* назиданіе и увѣщаніе и утѣшеніе. Който говори *незнаенъ* языкъ, назидавъ себе си; а който пророчествува назидавъ церквѣ-тѣхъ. Искамъ всички да говорите языци, а повече да пророчествувате; защото който пророчествува по горенъ е отъ тогози който говори *разны* языци, оствѣнъ ако тълкува за да земе церква-та назиданіе. 6 И сега, братіе, ако дойдѣхъ при васѣ и говорѣхъ *незнаенъ* языци, какво ще вы пол-

ѡ Рим. 12; 4, 5. Евес. 4; 4, 16.
 x Ст. 27. Гал. 3; 16.
 и Рим. 6; 5.
 ч Гал. 3; 28. Евес. 2; 13, 14, 16. Кол. 3; 11.
 и Іоан. 6; 63. 7; 37, 38, 39.
 и Ст. 28.
 з Рим. 12; 3. Гл. 3; 5. Ст. 11.
 и Рим. 12; 5. Евес. 1; 23, 4; 12. 5; 23, 30. Кол. 1; 24.

ь Евес. 5; 30.
 љ Евес. 4; 11.
 ю Евес. 2; 20. 3; 5.
 я Дѣян. 13; 1. Рим. 12; 6.
 ж Ст. 10.
 иж Ст. 9.
 а Числ. 11; 17.
 б Рим. 12; 8. 1 Тим. 5; 17.
 в Евр. 13; 17, 24.
 г Гл. 14; 1, 39.

а Гл. 12; 8, 9, 10, 28. 14; 1 и др. Вижъ и Мат. 7; 22.
 б Мат. 17; 20. Мар. 11; 23. Лук. 17; 6.
 в Мат. 6; 1, 2.
 г Прит. 10; 12. 1 Пет. 4; 8.
 д Гл. 10; 24. Фил. 2; 4.
 е Псал. 10; 3. Рим. 1; 32.
 ж 2 Іоан. 4.
 з Рим. 15; 1. Гал. 6; 2. 2 Тим. 2; 24.

и Гл. 8; 2.
 і 2 Кор. 3; 18. 5; 7. Фил. 3; 12.
 к Мат. 18; 10. 1 Іоан. 3; 2.
 —
 а Гл. 12; 31.
 б Числ. 11; 25, 29.
 в Дѣян. 2; 4. 10; 46.